

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinar declarate de avocatul Nicolae Daniliuc în numele părților vătămate Pavlov Evghenii, Pavlov Sveatoslav și Tataru Valeriu, și de avocatul Ion Căpățină în numele inculpatului Vasiliciuc Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016, în privința inculpaților

Matasari Feodor Ion, născut la 22 februarie 1991, originar și locuitor al s. Pitușca, r-nul Călărași, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

1) prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 23 ianuarie 2015, în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare;

Vasiliciuc Vasile Iochim, născut la 22 noiembrie 1984 în s. Rovnoe, reg. Nikolaev, Ucraina, locuitor al s. Țîghira, r-nul Ungheni, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

instanța de fond:

Termenul de examinare,

instanța de apel:

09.01.2013 – 26.08.2015,

instanța de recurs:

26.11.2015 – 17.02.2016,

11.04.2016 – 06.06.2016.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 26 august 2015, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Vasiliuc Vasile a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare și în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal la 4 ani și 7 luni închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 4 ani și 8 luni închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 2 ani.

Matasari Feodor a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. d) Cod penal la 2 ani închisoare.

În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv conform sentinței Judecătorei Botanica din 23.01.2015, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani și 2 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 26 august 2015, deducându-se durata aflării în arest preventiv din 24 martie 2015 până la 26 august 2015.

Acțiunea civilă înaintată de părțile vătămate Tataru V., Pavlov E. și Pavlov S., a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Instanța de fond a constatat, că la 10 septembrie 2012, aproximativ ora 00.30, inculpații Matasari Feodor și Vasiliuc Vasile, aflându-se la intersecția str. Columna cu str. Diordița, mun. Chișinău, acționând de comun acord și împreună cu încă 2 persoane, materialele în privința căror au fost disjungate în procedură separată, fiind în stare de ebrietate alcoolică, încălcând grosolan ordinea publică, au provocat un conflict cu părțile vătămate Tataru V., Pavlov E. și Pavlov S., în cadrul căruia le-au aplicat mai multe lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzând lui Pavlov E., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2575/D din 02.10.2012, vătămare ușoară a integrității corporale, lui Pavlov S., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2574/D din 02.10.2012, vătămare neînsemnată a integrității corporale și lui Tataru V., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3092/D din 26.11.2012, vătămare neînsemnată a integrității corporale.

Inculpatul Vasiliuc V., continuând acțiunile sale, la 10 septembrie 2012, aproximativ ora 00.30, aflându-se la intersecția str. Columna cu str. Diordița, mun. Chișinău, aplicând violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, în mod deschis a sustras de la partea vătămată Tataru V. telefonul „NOKIA 3720”, cu nr. I-MEI 351539045833888, în care se afla cartela SIM, cu nr. 068509767, bani în sumă de 20 lei, o monedă sovietică din argint cu nominalul 50 copeici, la prețul 300 lei, un flash - card de 2 GB la prețul 100 lei, iar de la partea vătămată Pavlov E. în mod deschis a sustras telefonul mobil „Orange Stockholm”, cu nr. I-MEI 357232043256484, în care se afla cartela SIM, cu nr. 069218090, la prețul de 2000 lei, cauzând părților vătămate o daună în proporții considerabile, în sumă totală de 4330 lei.

Instanța a statut că, inculpații au recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și au solicitat ca examinarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Instanța a conchis, că vinovăția inculpaților a fost dovedită integral prin cumulul de probe care se conțin în materialele cauzei penale și a încadrat acțiunile lor în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca acțiuni intenționate care încălcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințări cu aplicarea violenței și cu aplicarea violenței asupra persoanei, săvârșite de mai multe persoane.

Acțiunile inculpatului Vasiliuc V. au fost încadrate și în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, ca sustragerea deschisă a bunurilor părților vătămate Tataru V. și Pavlov E., cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de circumstanțele atenuante și anume recunoașterea integrală a vinovăției, căința în cele comise, acordarea ajutorului la descoperirea infracțiunilor comise, vârsta tânără a inculpaților, că inculpatul Vasiliuc V. întreține un copil minor, lipsa antecedentelor penale la Vasiliuc V., de circumstanța agravantă a inculpatului Vasiliuc V. – săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică, circumstanțele agravante ale inculpatului Matasari F. – săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică și de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, concluzionând că corectarea și reeducarea inculpatului Vasiliuc V. este posibilă fără izolare de societate, iar corectarea și reeducarea inculpatului Matasari F. este posibilă doar prin izolare de societate.

3. Avocatul Nicolae Daniliuc a declarat apel, în numele părților vătămate Pavlov E., Pavlov S. și Tataru V., solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Matasari F. să-i fie aplicată o pedeapsă reală de 3 ani închisoare, inculpatului Vasiliuc V. o pedeapsă reală de 6 ani închisoare, să fie admise integral acțiunile civile, cu încasarea de la inculpați în beneficiul lui Pavlov E., Pavlov S. și Tataru V. a câte 30.000 lei pentru fiecare, cu titlu de prejudiciu moral și 5000 lei cheltuieli pentru asistența juridică.

Apelantul a invocat, că instanța de fond i-a aplicat inculpatului Vasiliuc V. o pedeapsă prea blândă, suspendându-i condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 2 ani, fără nici un temei legal.

La aplicarea pedepsei inculpatului Vasiliuc V., instanța de fond nu a ținut cont că acesta a fost anterior condamnat, a săvârșit infracțiunile prin formă de participație, în stare de ebrietate, s-a eschivat intenționat de la prezentarea în fața instanței de judecată și ulterior a fost anunțat în căutare.

La fel, și pedeapsa de 2 ani închisoare aplicată inculpatului Matasari F. este una prea blândă, una reală fiind de 3 ani închisoare.

Nu sunt clare motivele pentru care instanța de fond a refuzat să se expună asupra acțiunii civile, or suma despăgubirilor a fost stabilită, nu s-a solicitat administrarea de probe suplimentare, nu a apărut necesitatea de a amâna judecarea cauzei, însă instanța de fond a refuzat să soluționeze acțiunea civilă în procesul penal, încălcând flagrant prevederile art. 225 Cod de procedură penală.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Vasiliuc Vasile, a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare, în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal la 4 ani închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare, cu executare în

penitenciar de tip semiînchis, începând din data reținerii, deducându-se durata aflării în arest preventiv din 24.03.2015 și până la 26.08.2015.

Matasari Feodor, a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. d) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv conform sentinței Judecătoriei Botanica din 23.01.2015, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani și 2 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, din data pronunțării deciziei, cu includerea termenului aflării sub arest din 24.03.2015 și până la 26.08.2015.

De la inculpați s-a încasat în beneficiul lui Tataru V., Pavlov E și Pavlov S. prejudiciul moral în sumă de 3000 lei pentru fiecare și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 5000 lei.

Instanța de apel a reținut, că instanța de fond, a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpaților, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptelor săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Însă, la stabilirea pedepsei inculpatului Vasiliciuc V., instanța de fond incorect a aplicat prevederile art. 7, 75 Cod penal, nu a ținut cont de limitele de pedeapsă prevăzute de lege, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, reflectat de împrejurările săvârșirii sale, de poziția procesuală a inculpatului în cadrul procesului penal, dar și de personalitatea lui.

Incorectă a fost stabilirea de către prima instanță a circumstanței agravante în cazul inculpatului Matasari F. - anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară, prevăzută de art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal. Or, potrivit materialelor cauzei, fapta ilicită pe prezenta cauză penală a fost comisă de el la 10.09.2012, adică anterior datei de 31.03.2013, când a săvârșit un alt act de huliganism, pentru care a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, din 21 ianuarie 2015.

Totodată, instanța de fond just a individualizat pedeapsa inculpatului Matasari F. în baza art. 7, 75 Cod penal, sub formă de închisoare, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise.

Nu este justificată solicitarea apelantului privind stabilirea unei pedepse mai aspre inculpatului Matasari F., or, pedeapsa stabilită de prima instanță sub formă de 2 ani și 2 luni închisoare este în limitele prevăzute de art. 364¹ alin. (8) Cod penal, fiind una echitabilă, întemeiată și suficientă pentru a asigura realizarea scopului legii penale de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Instanța de fond incorect a stabilit ca circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpatul Vasiliciuc V. Or, recunoașterea vinovăției, care atrage incidența procedurii simplificate în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, nu poate fi valorificată și ca o circumstanță atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Pedeapsa penală aplicată inculpatului Vasiliciuc V. sub formă de închisoare cu suspendarea executării pe un termen de probă de 2 ani este una inequitabilă și neproporțională infracțiunilor comise, luând în considerație personalitatea lui, care a comis o infracțiune gravă și una mai puțin gravă, împotriva ordinii publice și proprietății private, comportamentul inculpatului după săvârșirea infracțiunii -

eschivarea de la judecarea cauzei penale, fiind anunțat în căutare, adică nu a conștientizat gravitatea faptelor comise, nu a reparat prejudiciul material și moral cauzat părților vătămate în urma săvârșirii infracțiunilor.

Totodată, conform art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa penală stabilită inculpatului Vasiliuc V. nu-și va atinge scopul - prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea inculpatului cât și din partea altor persoane odată ce, reieșind din caracterul și metoda prin care a fost săvârșită infracțiunea, precum și comportamentul inculpatului după săvârșirea infracțiunilor, cert se atestă că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate. Or, soluția instanței de fond nu își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Vasiliuc V. și doar stabilirea unei pedepse penale sub formă de închisoare cu executare ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu tragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul în locurile publice și respectarea ordinii publice și a proprietății private.

La stabilirea categoriei și măsurii pedepsei în privința inculpatului Vasiliuc V., instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 – 77 Cod penal, de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunilor comise, de persoana lui, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, și anume că acesta anterior a fost condamnat, antecedentul penal fiind stins, a săvârșit o infracțiune gravă și una mai puțin gravă, a săvârșit infracțiunile în stare de ebrietate, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, se căiește sincer de cele comise, are un copil minor la întreținere, de influența pedepsei, concluzionând că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Urmează a fi respinse argumentele apelantului că instanța de fond, la aplicarea pedepsei inculpatului Vasiliuc V. nu a ținut cont de circumstanțele agravante: a fost anterior condamnat, a săvârșit infracțiunile sub formă de participație, or, săvârșirea infracțiunii de huliganism prin participație simplă este prevăzută de norma incriminată inculpatului - art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, „de două sau mai multe persoane”, iar conform art. 111 alin. (3) Cod penal, stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale, aceasta însemnând reabilitarea totală a persoanei, nemaifiind considerată condamnată, poate să practice orice activitate legală, chiar și acele activități care sunt interzise persoanelor condamnate, deoarece, după stingerea antecedentelor penale, persoana nu mai este considerată condamnată.

Totodată, solicitarea reparării prejudiciului moral nu necesită prezentarea de probe materiale și achitarea cheltuielilor pentru asistență juridică, în acest sens, fiind prezentat în ședința de fond și anexat la materialele cauzei penale bonul de plată, care confirmă quantumul sumei achitate de părțile vătămate pentru reprezentarea în fața instanței de judecată, și anume suma de 20.000 lei.

În aceste circumstanțe, instanța de fond incorect a admis în principiu acțiunea civilă, cu indicarea că asupra quantumului despăgubirilor convenite urmează să se expună instanța civilă, or, părțile vătămate au prezentat bonul de plată eliberat de avocatul Nicolae Daniliuc, pentru acordarea asistenței juridice pe prezenta cauză penală, iar prejudiciul moral urmează a fi apreciat la discreția instanței de judecată în baza tuturor circumstanțelor în care a fost cauzat prejudiciul moral.

Suma cheltuielilor pentru asistența juridică acordată în mărime de 5000 lei, este echitabilă și întemeiată, urmând a fi încasată din contul inculpaților în beneficiul părților vătămate.

Conform art. 1422 alin. (1) și (2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice și fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

Potrivit art. 1423 Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată și caracterul și gravitatea suferințelor psihice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate. Respectiv, fiecare persoană care pretinde că a suferit, este în drept să-și estimeze prejudiciul moral suferit, dar numai instanța de judecată este împuternicită prin lege să determine mărimea prejudiciului moral prin echivalent bănesc, conducându-se de noțiunea reparații rezonabile, de personalitatea părții vătămate, de circumstanțele cazului concret în care părții vătămate i-au fost cauzate leziuni corporale.

Mărimea prejudiciului moral solicitat de părțile vătămate de a câte 30.000 lei pentru fiecare, nu a fost dovedit în cuantumul cerut.

Acestea, fără îndoială, au avut de suferit și moral în urma acțiunilor ilegale ale inculpaților, având stări de stres, frustrări, disconfort, dureri și suferințe legate de vătămarile corporale de scurtă durată.

Astfel, mărimea prejudiciului moral pretins de părțile vătămate în mărime de 30.000 lei este exagerat de mare, ținând cont de suferințele psihice și fizice care le-au fost provocate părților vătămate în rezultatul acțiunilor infracționale ale inculpaților, iar o recompensă echitabilă și rezonabilă a prejudiciului moral suportat de părțile vătămate constituie echivalentul sumei de 3000 lei.

5. Avocatul Nicolae Daniliuc a declarat recurs ordinar, în numele părților vătămate Pavlov E., Pavlov S. și Tataru V., în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Matasari F. să-i fie aplicată o pedeapsă reală de 3 ani închisoare, inculpatului Vasiliciuc V. o pedeapsă reală de 6 ani închisoare, cu încasarea de la inculpați în beneficiul părților vătămate a câte 30.000 lei pentru fiecare cu titlu de prejudiciu moral și 5000 lei cheltuieli pentru asistența juridică.

Apelantul a invocat, că instanța de apel le-a aplicat inculpaților o pedeapsă prea blândă.

Or, nu a fost contestat că lui Vasiliciuc V. îi sunt stinse antecedentele penale, fiind invocat ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale că acesta anterior a fost condamnat, o circumstanță agravantă expres prevăzută în art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal.

Nu este clar, din care considerente instanța de apel a apreciat critic argumentul că una din circumstanțele agravante, prevăzută de art. 77 alin. (1) lit. c) Cod penal – săvârșirea infracțiunii sub orice formă de participare, și din care considerente instanța

de apel a aplicat prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod penal. Or, în Codul penal al R. Moldova nu există art. 364¹ alin. (8), corect urmând a fi aplicate prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Instanța de apel, i-a stabilit inculpatului Vasiliuc V. o pedeapsă de 4 ani închisoare, pe când instanța de fond i-a aplicat o pedeapsă de 4 ani și 7 luni închisoare.

Astfel, instanța de apel i-a aplicat acestuia o pedeapsă mai blândă, agravând situația părților vătămate în propriul apel.

Nu este clar, pentru care merite, fapte eroice, având mai multe condamnări, fiind cu antecedente penale, instanța de apel i-a aplicat inculpatului Matasari F. în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, o pedeapsă de 2 ani închisoare, adăugându-i parțial partea neexecută a pedepsei, stabilită prin sentința Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 23.01.2015, cu numirea pedepsei definitive de 2 ani și 2 luni închisoare.

De către instanța de apel a fost admisă o eroare gravă, și anume interpretarea eronată și aplicarea greșită a normelor de drept material și normelor de procedură penală.

Suma de 3000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, este una mizeră și nici pe departe nu corespunde suferințelor fizice și psihice, iar suma de 5000 lei pentru asistența juridică este în contradicție cu materialele cauzei penale, în dosar existând bonul de plată, prin care este confirmată suma pe care părțile vătămate și civile în procesul penal au achitat-o pentru asistența juridică, nefiind clar care parte din sumele încasate o va achita inculpatul Vasiliuc V. și care inculpatul Matasari F.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 420 – 436 CPP.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Ion Căpățână, în numele inculpatului Vasiliuc V., în care solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței instanței de fond.

Apelantul a invocat, că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de fond a constatat cu certitudine toate circumstanțele de fapt și de drept, și anume că inculpatul Vasiliuc V. nu prezintă pericol pentru societate, a recunoscut vina integral, se căiește sincer de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, are o vârstă tânără, are un copil minor la întreținere, anterior nu a fost judecat și că este disponibil de a repara prejudiciul cauzat părților vătămate.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 CPP.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursurile declarate, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind

omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursurile nu întrunesc condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale avocaților cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5., 5.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii atacate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind latura civilă și a pedepselor aplicate inculpaților, just și argumentat ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, art. 84 alin. (1) și (4) Cod penal, art. 1423 Cod civil, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. În cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză, instanța stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate. Mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Deci, despăgubirile încasate de la inculpați au fost legal motivate, iar pedepsele respective au fost argumentate, individualizate și aplicate lor în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. și 5.1. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepselor aplicate inculpaților și a mărimii compensației pentru prejudiciul moral cauzat părților vătămate.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, art. 1423 Cod civil, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei și a mărimii compensației pentru prejudiciul moral în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul părților vătămate și avocatul inculpatului Vasiliciuc V., este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, și invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2-5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În al treilea rând, potrivit art. 248-250, 469 alin. (1) pct. 17), 18) și alin. (2) Cod de procedură penală, erorile materiale evidente din cuprinsul unui act procedural se corectează de însuși organul de urmărire penală, de judecătorul de instrucție sau de instanța de judecată care a întocmit actul, la cererea celui interesat ori din oficiu. Despre corectarea efectuată, judecătorul de instrucție sau instanța de judecată adoptă o încheiere. Prevederile art. 249 se aplică și în cazul în care instanța de judecată, ca urmare a unei omisiuni vădite, nu s-a pronunțat asupra sumelor pretinse. La executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la explicarea neclarităților care apar la punerea în executare a pedepselor, alte chestiuni prevăzute de lege care apar în procesul executării pedepselor de către condamnați. Chestiunile privind executarea hotărârii judecătorești referitor la acțiunea civilă și alte chestiuni patrimoniale se soluționează conform dispozițiilor legislației de executare privind executarea documentelor cu caracter civil.

Prin urmare, soluționarea chestiunilor abordate de recurentul Nicolae Daniliuc că nu-i este clar din care considerente instanța de apel, în dispozitivul deciziei a indicat *art. 364¹ alin. (8) Cod penal*, (*în descriptivul deciziei corect menționând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală*) și că nu este clar care parte din sumele încasate o va achita inculpatul Vasiliciuc V. și care inculpatul Matasari F., nu sunt de competența instanței de recurs (*pct. 5. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, inclusiv în latura civilă, că inculpaților li s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Nicolae Daniliuc în numele părților vătămate Pavlov Evghenii, Pavlov Sveatoslav și Tataru Valeriu, și de avocatul Ion Căpățînă în numele inculpatului Vasiliciuc Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016, în privința inculpaților Matasari Feodor Ion și Vasiliciuc Vasile Iochim, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 iunie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco